

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)

13, Place Albert 1er, B - 6530 Thuin (Belgique), tel : ++32.71.59.12.38, fax : ++32.71.59.22.29, internet : <http://www.fci.be>

REGULAMIN FCI

1 lipca 2013

REGULAMIN FCI

Artykuł 1 – Wymogi dotyczące składania wniosku o przyznanie członkostwa i partnerstwa

Wniosek o przyznanie członkostwa lub partnerstwa musi być złożony wraz z certyfikowaną kopią statutow i regulaminów oraz kopią aktu uznania danej organizacji w kraju jej funkcjonowania lub certyfikatem, wydanym przez uprawnione władze krajowe, określającym status prawny tej organizacji. Wniosek powinien zawierać ponadto deklaracje, mówiące że:

(a) organizacja składająca wniosek zobowiązuje się do przestrzegania statutow, regulaminów oraz decyzji Komitetu Generalnego FCI i Zgromadzenia Generalnego FCI

(b) organizacja składająca wniosek zobowiązuje się do przestrzegania wszystkich przepisów i regulaminów FCI.

Artykuł 2 – Zgromadzenie Generalne – procedury głosowania i wyborów

a) Głosowanie

W przypadku głosowania jawnego, każdy członek uprawniony do głosowania używa karty do głosowania, jasno określającej nazwę kraju lub – jeśli taka będzie decyzja Zgromadzenia Generalnego – Dyrektor Wykonawczy wywoła kolejno każdego członka.

b) Wybory

- Komisja Wyborcza ma być powoływana na każdym Zgromadzeniu Generalnym.
- Komisja ta składa się z 3 osób, które same nie kwalifikują się do wyborów.
- Komisja ta, wraz z Dyrektorem Wykonawczym FCI, odpowiada za rozdanie, zebranie i liczenie kart do głosowania.
- Po wyborach wszystkie karty do głosowania należy przechowywać w bezpiecznym miejscu w Sekretariacie Generalnym FCI, przez okres 90 dni, w zapieczętowanej kopercie; mogą one zostać sprawdzone, na żądanie, przez osoby, które stanęły do wyborów.

Artykuł 3 – Komitet Generalny

1.

Komitet Generalny powinien zbierać się co najmniej dwukrotnie w ciągu roku. Jeśli Komitet Wykonawczy uważa to za konieczne, Komitet Generalny może zbierać się częściej. Dodatkowe posiedzenia powinny mieć miejsce w przeddzień Zgromadzenia Generalnego FCI.

2.

Data i miejsce następnego posiedzenia powinny, jeśli to możliwe, być ustalane każdorazowo podczas trwającego posiedzenia. Jeżeli za sprawą istotnych i nieprzewidzianych okoliczności będzie to konieczne, data i miejsce posiedzenia mogą ulec zmianie (za zgodą Prezydenta), pod warunkiem, że możliwe będzie powiadomienie wszystkich członków Komitetu Generalnego z wyprzedzeniem.

3. Zaproszenia na posiedzenia Komitetu Generalnego powinny być wydawane w imieniu Prezydenta przez Dyrektora Wykonawczego. Powinny być wysłane na piśmie najpóźniej na miesiąc przed wyznaczoną datą posiedzenia. Komitet Wykonawczy powinien przygotować porządek obrad. Członkowie Komitetu Generalnego mogą dodawać punkty do porządku obrad po ostatnim posiedzeniu Komitetu Wykonawczego, jeśli okaże się to konieczne. Członkowie Komitetu Generalnego powinni informować Dyrektora Wykonawczego w stosownym czasie o kwestiach, które powinny pojawić się w porządku obrad.

4.

Na wszystkie posiedzenia Komitetu Generalnego uczęszczać ma Dyktor Wykonawczy, który powinien protokołować. Protokoły powinny być napisane w języku angielskim i przesłane do członków Komitetu Generalnego najpóźniej miesiąc po posiedzeniu. Tłumaczenia protokołów na inne oficjalne języki FCI powinny być dostępne najszybciej, jak to możliwe.

Jeśli Dyktor Wykonawczy nie będzie w stanie uczestniczyć w posiedzeniu, musi zostać zastąpiony przez inną kompetentną osobę, która będzie protokołować.

5.

Dyktor Wykonawczy prowadzić ma księgę, w której notować musi datę i uchwały przyjęte przez Komitet Generalny. Księga ta udostępniana będzie członkom Komitetu Generalnego, na życzenie, w celu kontroli.

6.

Protokół z poprzedniego posiedzenia musi być zatwierdzony przez Komitet Generalny. Oryginalny protokół musi być podpisany przez Prezydenta i Dyrektora Wykonawczego oraz rozprowadzony do organizacji członkowskich nie później niż 60 dni po zatwierdzeniu.

Artykuł 4 – Komitet Wykonawczy

1.

Komitet Wykonawczy powinien zbierać się co najmniej dwukrotnie w ciągu roku.

2.

Data i miejsce następnego posiedzenia powinny, jeśli to możliwe, być ustalane każdorazowo podczas trwającego posiedzenia.

3.

Zaproszenia na posiedzenia Komitetu Wykonawczego wydawane są w imieniu Prezydenta przez Dyrektora Wykonawczego. Powinny być wysłane na piśmie, najpóźniej na miesiąc przed wyznaczoną datą posiedzenia.

Prezydent i Dyrektor Wykonawczy powinni przygotować porządek obrad. Członkowie Komitetu Wykonawczego mogą dodawać punkty do porządku obrad na początku posiedzenia.

4.

Na wszystkie posiedzenia Komitetu Wykonawczego uczęszczać ma Dyrektor Wykonawczy, który powinien protokołować. Protokoły powinny być napisane w języku angielskim i przesłane do członków Komitetu Wykonawczego najpóźniej miesiąc po posiedzeniu. Jeśli Dyrektor Wykonawczy nie będzie w stanie uczestniczyć w posiedzeniu, musi zostać zastąpiony przez inną kompetentną osobę, która będzie protokołować.

5.

Dyrektor Wykonawczy prowadzi ma księgę, w której notować musi datę i uchwały przyjęte przez Komitet Wykonawczy. Księga ta udostępniana będzie członkom Komitetu Generalnego, na życzenie, w celu kontroli.

6.

Protokół z poprzedniego posiedzenia musi być zatwierdzony przez Komitet Wykonawczy. Oryginalny protokół musi być podpisany przez Prezydenta i Dyrektora Wykonawczego.

7.

Prezydent i Dyrektor Wykonawczy powinni spotykać się tak często, jak to konieczne.

Artykuł 5 – Członkowie

Krajowe organizacje kynologiczne (członkowie i partnerzy kontraktowi FCI) i ich członkowie są wzajemnie zobowiązani do nieingerowania w swe indywidualne sprawy kynologiczne.

Artykuł 6 – Uznawanie nowych ras

Nowe rasy mogą być uznane przez FCI. Uznanie składa się z dwóch etapów: uznania tymczasowego i ostatecznego.

Procedura uznania rasy (tymczasowego i ostatecznego) została przedstawiona w załączonym aneksie (nr 1) i musi być zatwierdzona przez Zgromadzenie Generalne.

Artykuł 7 – Wzorce ras

1.

Członkowie muszą dostarczyć Komitetowi Generalnemu listę swych narodowych ras i ich poszczególne wzorce w co najmniej jednym spośród oficjalnie obowiązujących języków FCI.

Wzorce ras muszą być napisane zgodnie z modelem przyjętym przez FCI, tj. z tak zwanym „formatem Jerozolimskim” (patrz załącznik nr 2). Sekretariat Generalny zajmie się tłumaczeniami na oficjalnie obowiązujące języki FCI.

2.

Nowy lub zmodyfikowany wzorzec rasy będzie obowiązywał od daty jego publikacji w co najmniej jednym spośród oficjalnie obowiązujących języków FCI. Data publikacji oryginalnej wersji obowiązującego wzorca rasy (na drugiej stronie wzorca rasy) odpowiada dacie posiedzenia Komitetu Generalnego, na którym został zatwierdzony wzorzec rasy (nowy lub zmodyfikowany).

Za taką publikację odpowiada Sekretariat Generalny. Data publikacji pojawia się na pierwszej stronie wzorca rasy.

3.

Zanim nowy lub zmodyfikowany wzorzec rasy zostanie zatwierdzony, musi zostać to skonsultowane z Komisją Wzorców, i jeśli pojawia się jakakolwiek wątpliwość, szczególnie w przypadku wystąpienia o uznanie nowej rasy, konieczne jest zasięgnięcie opinii Komisji Naukowej.

4.

Obowiązek zatwierdzania wniosków o tymczasowe uznanie nowych ras spoczywa na Komitecie Generalnym.

Ponadto, poprawki do istniejących wzorców ras i wzorce ras ubiegających się o tymczasowe uznanie również zatwierdza Komitet Generalny, na prośbę członków odpowiedzialnych za omawiane wzorce ras i po zbadaniu przez Komisję Wzorców oraz – jeśli to konieczne, zwłaszcza w przypadku nowych ras – przez Komisję Naukową.

Nowe wzorce ras powinny opierać się na wzorcach z kraju pochodzenia (rasy) lub kraju sprawującego patronat. Rasy ubiegające się o ostateczne uznanie i ich wzorce są zatwierdzane przez Zgromadzenie Generalne.

Obowiązek możliwie jak najszybszego zapoznania sędziów z nowymi wzorcami ras lub poprawkami do wzorców ras spoczywa na członkach i partnerach kontraktowych FCI.

Artykuł 8 – Księgi Rodowodowe

1.

Każdy członek i partner kontraktowy musi prowadzić Księgę Rodowodową dla wszystkich ras uznanych przez FCI. Muszą oni także prowadzić Wstępną Księgę Rodowodową.

Aby pies kwalifikował się do wpisu do Księgi Rodowodowej lub Wstępnej Księgi Rodowodowej, jego hodowca/właściciel musi posiadać prawo zamieszkania w kraju, w którym zarejestrowany będzie pies.

Rasy uznane tymczasowo mają być rejestrowane we Wstępnej Księdze Rodowodowej. Rodowody wydane psom ras nieuznanych przez FCI nie mogą nosić logo FCI i muszą mieć naniesioną uwagę „rasa nieuznana przez FCI”.

2.

Członkowie i partnerzy kontraktowi powinni honorować wyłącznie i wzajemnie swoje Księgi Rodowodowe, łącznie ze Wstępnymi Księgami Rodowodowymi.

Zaktualizowana lista skrótów nazw różnych Ksiąg Rodowodowych będzie publikowana przez Sekretariat Generalny FCI.

Księga Rodowodowa każdego członka i partnera kontraktowego FCI ma być udostępniana organizacjom uznanym przez FCI do możliwych celów badawczych.

3.

W oryginalnych rodowodach, numer rejestracyjny z Księgi Rodowodowej powinien następować po skrócie nazwy Księgi Rodowodowej, w której zarejestrowany jest pies (np. SHSB/LOS: nr 255 333); ponadto, numery rejestracyjne i skróty nazw powinny być uwzględnione w co najmniej trzech pokoleniach. **W rodowodach, również eksportowych, należy podawać informację o rodzaju włosa, umaszczeniu oraz odmianie wielkości.**

Oficjalne tytuły FCI muszą widnieć w rodowodach, a tytuły krajowe, przyznane przez członków i partnerów kontraktowych FCI, mogą być (w nich) odnotowane.

4.

W przypadku psów pochodzących z krajów, które nie mają organizacji będących członkami ani partnerami kontraktowymi FCI lub z którymi nie ma porozumienia w sprawie uznawania rodowodów, członkowie i partnerzy kontraktowi – podobnie, jak upoważnione przez nich kluby ras – mogą, pomimo znajdującej się powyżej klauzuli nr 2, zarejestrować psa z nieuznanym rodowodem we Wstępnej Księdze Rodowodowej. O ile pies ten został zbadany przez sędziego uprawnionego do sędziowania tej rasy, wyhodowane po nim psy, począwszy od czwartego pokolenia, mogą zostać wpisane do Księgi Rodowodowej. To samo ma zastosowanie w przypadku psów nie posiadających żadnego rodowodu.

5.

Każdy członek lub partner kontraktowy może odmówić przerejestrowania lub zarejestrowania w Księdze Rodowodowej psa cierpiącego na dziedziczne defekty lub wykazującego defekty stojące w sprzeczności z Artykułem 2 Statutu (FCI), bądź też psa, który nie spełnia zasad selekcji (hodowlanej), określonych przez członka lub partnera kontraktowego, o którym mowa. **Alternatywną możliwością jest jego zarejestrowanie lub przerejestrowanie z zastrzeżeniem: „ograniczona rejestracja – nie do hodowli”.**

Ponadto, członkowie i partnerzy kontraktowi nie są zobowiązani do automatycznego rejestrowania lub przerejestrowania w swych Księgach Rodowodowych psa importowanego, jeśli uznają, iż rodowód został sporządzony nieprawidłowo. W takim

przypadku, członek i partner kontraktowy powinien jasno wytłumaczyć powód odmowy członkowi, który wydał certyfikowany rodowód eksportowy.

6.

W krajach, gdzie członkowie i partnerzy kontraktowi FCI mają kluby ras, prowadzące własne Księgi Rodowodowe w imieniu ich krajowej organizacji kynologicznej, w rodowodach musi być jasno wskazane, iż kluby te są członkami krajowej organizacji kynologicznej.

7.

Rodowody mają (obowiązującą) moc prawną dla członków i partnerów kontraktowych FCI.

8.

Wydając rodowód należy jasno określić wszelkie oczywiste, niewątpliwe i możliwe do zidentyfikowania odchylenia od koloru szaty, wyszczególnionego we wzorcu rasy. Każdy pies z miotu może posiadać tylko jeden rodowód i tylko jeden rodowód eksportowy, który **powinien** zawierać nazwisko właściciela psa. **W przypadku gdy na rodowodzie nie widnieje nazwisko właściciela, krajowa organizacja kynologiczna musi wydać odrębny certyfikat własności psa.** Ponadto, musi być jedna osoba odpowiedzialna za posiadanie psa. Osoba ta musi być pierwszą na liście właścicieli.

9.

Gdy pies sprzedawany jest za granicę, krajowa organizacja kynologiczna musi wydać certyfikowany rodowód eksportowy, napisany w jednym spośród czterech oficjalnie obowiązujących języków FCI. Zabronione jest jednakowoż wydawanie rodowodu eksportowego psu, który nie jest identyfikowalny za pomocą tatuażu lub mikroczipu. Pies zarejestrowany we Wstępnej Księdze Rodowodowej może uzyskać certyfikat eksportowej rejestracji w celu zostania przerejestrowanym do innej Wstępnej Księgi Rodowodowej.

W przypadku każdego psa zarejestrowanego u członka lub partnera kontraktowego FCI, a następnie eksportowanego, krajowa organizacja kynologiczna, która rejestrowała psa jako ostatnia, powinna poświadczyć przekazanie własności nowemu właścicielowi, poprzez naniesienie jego nazwiska i adresu na rodowód eksportowy **lub wydanie odrębnego certyfikatu własności.**

10.

Krajowe organizacje kynologiczne i ich kluby ras nie mogą dokonywać żadnych poprawek ani zmieniać żadnych informacji o psie, który został już zarejestrowany w uznanej Księdze Rodowodowej.

Oprócz nowego numeru rejestracyjnego z Księgi Rodowodowej, we wszystkich dokumentach zawierających informacje kynologiczne (programy prób pracy, katalogi wystaw, rodowody, formularze rejestracyjne) musi pojawić się oryginalny numer rejestracyjny i skrót nazwy Księgi Rodowodowej.

11.

Gdy pies sprzedawany jest za granicę, nowy numer i skrót nazwy nowej Księgi

Rodowodowej musi zostać naniesiony na oryginalny rodowód eksportowy. Informacja ta ma być poświadczona pieczęcią i podpisem krajowej organizacji kynologicznej, która prowadzi Księgę Rodowodową.

Zabronione jest wydawanie nowego rodowodu psu importowanemu.

12.

Członkowie i partnerzy kontraktowi muszą dostarczyć Sekretariatowi Generalnemu FCI wzór rodowodu obowiązujący w ich kraju. Wszyscy członkowie i partnerzy kontraktowi muszą być natychmiastowo poinformowani przez Sekretariat Generalny FCI o jakichkolwiek poprawkach w rodowodzie.

13.

Rodowody wydane przez członka lub partnera kontraktowego muszą zostać zaakceptowane przez wszystkich członków i partnerów kontraktowych jako „dokumenty dowodzące, iż szczenięta są potomstwem rodziców rasowych, tej samej rasy”. Jednakowoż, członkowie i partnerzy kontraktowi uprawnieni są do zrobienia użytku ze znajdującego się powyżej punktu 5. Rodowody te nie mogą być unieważnione przez członka lub partnera kontraktowego w żadnych okolicznościach.

14.

Członkowie i partnerzy kontraktowi nie są zobowiązani do rejestrowania w swych Księgach Rodowodowych szczeniąt wyhodowanych wskutek krycia rodziców, którzy nie odpowiadają wzorcom ras FCI i do wydawania im rodowodów.

Artykuł 9 – Przydomki hodowlane

1.

O rejestrację nowego przydomka hodowlanego w Międzynarodowym Rejestrze Przydomków Hodowlanych FCI wszyscy członkowie muszą ubiegać się w Sekretariacie Generalnym FCI. Krajowa organizacja kynologiczna ma prawo ubiegać się o taką rejestrację wyłącznie dla hodowców, którzy posiadają prawo zamieszkania w danym kraju. FCI uznaje współwłasność przydomka hodowlanego. Jednakowoż, w tym przypadku, należy potwierdzać – przy każdym miocie – która osoba w spółce oficjalnie odpowiada za stosowanie się do krajowych i międzynarodowych przepisów we wszystkich kwestiach, dotyczących hodowli i rejestracji w Księdze Rodowodowej.

2.

Członkowie i partnerzy kontraktowi honorują przydomki hodowlane zarejestrowane przez innych członków i partnerów kontraktowych.

3.

FCI odpowiedzialna jest za dokładną kontrolę Międzynarodowego Rejestru, tak, aby uniknąć jakichkolwiek pomyłek, wynikających z podwójnej rejestracji przydomka lub rejestracji przydomka podobnie brzmiącego.

4.

Przyznawanie i używanie przydomków hodowlanych regulują poniższe klauzule:

a) psy nie mogą nosić przydomka hodowlanego innego, niż ten, który należy do ich hodowcy. Za hodowcę uznaje się właściciela suki podczas krycia. Gdy sprzedana zostaje ciężarna suka, nabywca musi uzyskać pisemną zgodę sprzedawcy, zanim jego przydomek hodowlany zostanie nadany szczeniętom.

b) imię i przydomek hodowlany psa nie mogą być zmienione, gdy zostały już oficjalnie zarejestrowane

c) krajowa organizacja kynologiczna może dopisać w rodowodzie przydomek hodowlany zarejestrowany w FCI, jeśli dana rasa jest uznana przez krajową organizację kynologiczną, wydającą rodowód, i/lub przez FCI

d) hodowca nie może rejestrować więcej niż jednego przydomka hodowlanego dla wszystkich hodowanych przez siebie ras

e) przydomek hodowlany jest przyznawany jednej osobie i obowiązuje dożywotnio, o ile wcześniej nie przestanie on być używany lub o ile właściciel przydomka hodowlanego nie zrzeknie się go pisemnie. Zasadniczo, przestaje on obowiązywać w chwili śmierci osoby, której został przyznany. Krajowa organizacja kynologiczna może prawomocnie scedować przydomek hodowlany na spadkobiercę hodowcy, gdy prawa spadkowe danego podmiotu zostały należycie ustalone.

Właściciel przydomka hodowlanego może wskazać swego współmałżonka, potomków lub krewnych jako osoby zaangażowane w prowadzenie hodowli, pod warunkiem, że są to osoby przynajmniej osiemnastoletnie. Oryginalny właściciel przydomka pozostaje reprezentantem hodowli.

Spółki hodowlane, liczące dwie lub więcej osób, muszą ubiegać się o wspólny przydomek hodowlany – obowiązują je wyszczególnione powyżej zasady.

O wszelkich zmianach w składzie spółki należy powiadomić FCI.

Wszystkie inne kwestie powinny być regulowane przepisami odpowiednich krajowych organizacji kynologicznych. Każdy hodowca przed przeprowadzką do innego kraju, w którym FCI ma członka lub partnera kontraktowego, zobowiązany jest zgłosić ją członkowi lub partnerowi kontraktowemu, który zarejestrował jego przydomek hodowlany, tak, aby przeniesienie mogło zostać przeprowadzone prawidłowo.

Warunki posługiwania się przydomkiem hodowlanym opierają się na porozumieniu pomiędzy krajową organizacją kynologiczną a hodowcą (hodowcami).

Posługiwanie się przydomkiem hodowlanym po separacji lub rozwodzie wymaga od poprzednich właścicieli przydomka hodowlanego złożenia prawnego oświadczenia, określającego klarownie, kto będzie posługiwać się nim nadal. W tym przypadku przydomek hodowlany może zostać przeniesiony na nowego właściciela/nowych właścicieli, jeśli spełnia on/spełniają oni wymogi krajowej organizacji kynologicznej, stawiane właścicielom przydomków hodowlanych.

Jeśli do krajowej organizacji kynologicznej wpłynie skarga, dany przydomek hodowlany nie może być używany, dopóki krajowa organizacja kynologiczna nie zakomunikuje ostatecznego rozstrzygnięcia właścicielowi przydomka hodowlanego

f) przydomki hodowlane uznane przez FCI mają pierwszeństwo względem przydomków hodowlanych uznanych jedynie na poziomie krajowym.

Po złożeniu skargi przez właściciela przydomka hodowlanego zarejestrowanego w FCI, przydomek hodowlany uznany na poziomie krajowym będzie unieważniony na prośbę FCI, jeśli podobieństwo nazw przynosi szkodę przydomkowi hodowlanemu uznanemu przez FCI.

Od 1 stycznia 2006 roku członkom i partnerom kontraktowym nie zezwala się już na

rejestrowanie przydomków hodowlanych jedynie na poziomie krajowym.

Artykuł 10 – Imprezy

Imprezy międzynarodowe

Międzynarodowe wystawy wszystkich ras i międzynarodowe próby pracy, podczas których przyznawane są nagrody FCI (CACIB, CACIT, CACIAG, CACIL, CACIOB), odbywają się pod egidą FCI. Wszystkie dokumenty i katalogi związane z tymi imprezami muszą nosić logo FCI. Logo FCI musi być również widoczne podczas tych imprez.

Wszelkie dopuszczalne skargi, dotyczące tych imprez, powinny być najpierw rozpatrywane przez organizatorów, zanim ewentualnie rozpatrzone zostaną przez Komitet Generalny FCI. Skargi dotyczące sędziów mają być rozpatrywane przez krajowe organizacje kynologiczne, które upoważniają danych sędziów do pełnienia obowiązków na tych imprezach. Skargi przeciw samej ocenie sędziowskiej nie są dopuszczalne.

Imprezy krajowe

a) W żadnym wypadku wniosek CAC (Certificat d'Aptitude au Championnat – Championship Certificate) nie może być przyznany przez organizację członkowską/partnera kontraktowego FCI na terytorium innej organizacji członkowskiej/partnera kontraktowego FCI, *nawet na podstawie umowy lub porozumienia pomiędzy tymi organizacjami członkowskimi/partnerami kontraktowymi FCI.*

b) Tytuł krajowego championa organizacji członkowskiej/partnera kontraktowego FCI może być przyznany po co najmniej dwukrotnym zdobyciu CAC na wystawach organizowanych w kraju tej organizacji, chyba że dany pies posiada już tytuł krajowego championa innej organizacji członkowskiej/partnera kontraktowego FCI.

Wszelkie dopuszczalne skargi, dotyczące tych imprez, powinny być rozpatrywane przez organizatorów. Skargi dotyczące sędziów mają być rozpatrywane przez krajowe organizacje kynologiczne, które upoważniają danych sędziów do pełnienia obowiązków na tych imprezach. Skargi przeciw samej ocenie sędziowskiej nie są dopuszczalne.

Artykuł 11 – Sędziowie

1.

Członkowie i partnerzy kontraktowi odpowiadają za szkolenie i egzaminowanie (zgodnie z przepisami FCI) sędziów upoważnionych do przyznawania CACIB, CACIT, CACIAG, CACIOB i CACIL. Tylko tacy sędziowie mogą być uznani przez FCI, jej członków i partnerów kontraktowych.

2.

Sędzia może pojawić się na liście sędziów kraju członkowskiego lub będącego

partnerem kontraktowym, jeśli posiada prawo zamieszkania w kraju, w którym mieści się zarząd główny tego członka lub partnera kontraktowego. Ponadto, sędzia może pojawić się tylko na jednej liście sędziów FCI.

Członkowie i partnerzy kontraktowi muszą publikować swą zaktualizowaną listę sędziów (nazwisko, adres, e-mail, numer telefonu, uprawnienia, znajomość języków) na swej stronie internetowej. Oprócz tego, ta zaktualizowana lista musi każdego roku zostać wysłana do Sekretariatu Generalnego FCI.

Decyzja w sprawie tego, czy publikować listę sędziów prób pracy w Internecie oraz czy wysłać ją do Sekretariatu Generalnego FCI, czy też nie, leży w gestii członków i partnerów kontraktowych.

Artykuł 12 – Kodeks etyczny działalności hodowlanej

Hodowla i rozwój ras psów musi opierać się na długofalowych celach i rozsądnych zasadach, tak, aby hodowanie nie skutkowało chorobami, złym temperamentem lub brakiem umiejętności użytkowych.

Hodowanie musi służyć celowi zachowania, a najlepiej – zwiększenia genetycznej różnorodności (poligeniczności) rasy.

W hodowli mogą być używane jedynie psy funkcjonalnie zdrowe. Na wszystkich hodowcach spoczywa obowiązek selekcjonowania psów do hodowli w taki sposób, by dane zwierzę hodowlane było psychicznie i fizycznie odpowiednie do reprodukcji.

Hodowca musi zagwarantować, że zwierzęta, które zamierza użyć w hodowli, mają zrównoważony temperament i są w dobrej kondycji fizycznej.

Dopóki szczenię znajduje się pod opieką hodowcy, musi on zapewnić mu środowisko optymalne dla jego rozwoju fizycznego i psychicznego, aby zagwarantować należytą socjalizację.

Artykuł 13 – Kary i sankcje

FCI uznaje wszystkie prawnie obowiązujące sankcje (dotyczące osób takich, jak sędziowie, hodowcy, wystawcy, handlerzy itd.), zgłoszone jej przez jej członków i partnerów kontraktowych, i informuje pozostałych członków i partnerów kontraktowych, tak, aby sankcje te mogły być nałożone we wszystkich krajach pod jurysdykcją FCI.

Artykuł 14 – Kraj legalnego zamieszkania

W przypadku, gdy kraj legalnego zamieszkania nie może być zdefiniowany zgodnie z niniejszym Regulaminem FCI, pod uwagę brana jest następująca definicja:

kraj legalnego zamieszkania jest krajem, w którym dana osoba spędza większość czasu i z którym jest najbardziej związana.

Jeśli kraj legalnego zamieszkania nie może być ustalony na podstawie powyższego oświadczenia, pod uwagę brana jest następująca definicja:

kraj legalnego zamieszkania jest krajem, w którym dana osoba płaci podatki.

Jeżeli nadal wydaje się niemożliwym ustalenie kraju legalnego zamieszkania, decyzja leży w gestii Komitetu Generalnego FCI.

Niniejszy regulamin został przyjęty przez Zgromadzenie Generalne FCI, które odbyło się w Acapulco 22 maja 2007 roku.

Poprawki zaznaczone tłustym drukiem i kursywą zostały zatwierdzone przez Zgromadzenie Generalne FCI w Mediolanie, 9 czerwca 2015 roku, i obowiązują od 19 października 2015 roku.

**Prezydent
Rafael de Santiago**

**Dyrektor Wykonawczy
Yves De Clerq**